

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010183
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Štubniaková Kochanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6721010183.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Zuzanou Štubniakovou Kochanovou v trestnej veci obžalovaného T. W., B.. XX.XX.XXXX stíhaného pre marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. Zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.11.2021 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Obžalovaný
T. W., B.. XX.XX.XXXX P. Z., O. X. Z. XXXX/XX, Z.

je vinný,

že
aj napriek tomu, že dňa 05.11.2020 v meste Z., osobne prevzal výzvu Okresného súdu vo Zvolene pod č. k. OT 105/2020 na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Trestným rozkazom Okresného súdu vo Zvolene č. k. OT 105/2020 zo dňa 05.11.2020, právoplatného a vykonateľného dňa 05.11.2020, pričom trest odňatia slobody mal nastúpiť do ÚVV a ÚVTOS v Banskej Bystrici, Komenského 7, najneskoršie v priebehu dňa 30.11.2020 v čase do 14:00 hod., túto výzvu však nerešpektoval a bez vážneho dôvodu výkon trestu nenastúpil

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom

č í m s p á c h a l

prečin : marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala pod č. 2Pv 74/21/6611-7 dňa 09.04.2021 na Okresný súd Zvolen obžalobu na T. W. pre marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 písm. a) Tr. Zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov a prečítal listinné dôkazy nachádzajúce sa v trestnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaný T. W. vo vzťahu ku skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu, na hlavnom pojednávaní uviedol, že nenastúpil do výkonu trestu nie z dôvodu, že by som nechcel alebo že by sa schovával, ale v tom čase jeho životná situácia nebola taká, že by mohol do výkonu trestu nastúpiť. Musel dorobiť zákazku a to aj z dôvodu, aby mala družka z čoho žiť. Má chorého syna, ktorého liečba je aj finančne náročná. Nebral to na takú váhu, nemyslel si, že by to mohlo až tak vadiť. Bolo to niekedy 01.12. keď sa dozvedel, že je v pátraní a vtedy jeho matka volala pánovi Ž., že či bude nejaký problém, keď nenastúpi hneď, na čo mu bolo povedané, že z toho nebude mať žiadny problém. Na ďalšie otázky obžalovaný uviedol, že do 30.11.2020 neurobil nijaké zákonné opatrenia na odklad výkonu trestu, ani si nepodal žiadosť o odklad výkonu trestu. Ešte pred nástupom do výkonu trestu, už bol aj v minulosti vo výkone trestu. Ďalej uviedol, že robí stavbárčinu a pri tejto práci nie je možné určiť, presne kedy skončí, vykonával prácu mimo okresu Zvolen a potreboval vyplatiť ľudí, nechcel ich uviesť do omylu. Keďže to bolo mimo okresu Zvolen, nemal z tohto dôvodu čas ani riešiť tento odklad a myslel si, že to stihne, že nebude vadiť, keď nastúpi o pár dní neskôršie. S manželkou ešte pred nástupom do výkonu trestu bývali tak striedavo, raz u jeho rodičov a raz u jej rodičov a keď mal nastúpiť do výkonu trestu, družka nechcela bývať ani u jedných rodičov, tak jej zabezpečil peniaze, aby zaplatila nájom. Aj syn potrebuje nejaké peniaze, má ochorenie, pri ktorom sa lámu ruky, nohy.

Svedok C. Ž. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná z toho dôvodu, že ho dodával do výkonu trestu, inak ho nepozná. Na okolnosti ohľadne dodania do výkonu trestu si už presne nespomína, za minulý rok zatkol asi najviac ľudí vo Zvolene. Ďalej uviedol, že si nespomína, že by ho obžalovaný sám alebo prostredníctvom tretej osoby kontaktoval predtým ako bol zadržaný. Čo sa týka osoby W. Š., spomína si, že ju vypočúval alebo zháňal ako svedka v jednom konaní, ale v súvislosti s týmto konaním a W. Š. sa mu nevynára žiadna súvislosť. Vo všeobecnosti majú v systémoch vedené osoby, ktoré je potrebné dodať do výkonu trestu, v pátraní a podobne a je štandardným spôsobom, že v týchto prípadoch sa vykonávajú lustrácie telefónnych čísel, aj telefónnych čísel rodinných príslušníkov, štandardným postupom je tiež, že sa dopytujú záujmové osoby, prípadne osoby, ktoré sa pohybujú v kriminálnom prostredí, či nemajú kontakt na nejaké osoby. V danom konkrétnom prípade si už nespomína, či túto osobu dopytoval alebo nie, ale nemôže to vylúčiť. Tiež uviedol, že pokiaľ obžalovaný pri zadržaní uvádzal nejaké dôvody nenastúpenia do výkonu trestu, tieto bývajú súčasťou zápisnice o podaní vysvetlenia a majú byť súčasťou spisu. Svedok tiež uviedol, že si nespomína, že by sa s obžalovaným stretol vo Z. U. ešte pred zadržaním a dodaním do výkonu trestu.

Svedkyňa W. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je družkou obžalovaného a žijú spolu od roku 2015. Bývali spolu v podnájme a majú syna, ktorého si zobrali do osobnej starostlivosti. Syn má genetickú poruchu po svojej biologickej matke a trpí lámavosťou kostí. Je potrebné naňho dávať zvýšený pozor, z toho dôvodu nemôže navštevovať ani škôlku, aj to skúsili, ale bolo jej povedané, že na neho v štandardnej škôlke nemôžu dávať taký pozor ako pri ostatných deťoch a nevie o inej škôlke vo Z., ktorá by vedela zabezpečiť starostlivosť o neho. Druh zabezpečuje finančnú stránku, chodí do práce, je živnostníkom. Jej mesačný príjem je cca 310 Eur. Keď už bol predtým druh vo výkone trestu, to nezvládala a pokiaľ má ísť do výkonu trestu na 10 mesiacov, tak to nezvládne. Nájom je 250 €, elektrina 50 €, ešte má výdavky na lieky a liečbu maloletého, keď dochádzajú do Bratislavy, kde si platí cestu a ubytovanie sama. V čase keď mal nastúpiť druh do výkonu trestu bol zamestnaný v L., mal zákazku, staval V. T., kde zobral aj väčšiu zálohu a keby nastúpil do výkonu trestu, tak by ich naháňali s vrátením peňazí. Ďalej svedkyňa uviedla, že W. Š. je kamarátka a cez túto získali číslo na policajta Ž., ohlásili sa mu. Najprv mu volala matka obžalovaného a potom s nim hovoril aj obžalovaný, kde uvádzali tomuto p. Ž., že má obžalovaný zákazku a nastúpi neskôr a tento dohodnutý termín aj dodržal. Ešte obžalovaný tomuto policajtovi uvádzal, že sám príde na policajnú stanicu, ale bolo mu povedané, že prídu z polície pre neho. O tomto vie lebo bola pri tomto telefonáte.

Podľa § 269 Tr. poriadku sa súd oboznámil aj s listinnými dôkazmi, a to výzva na nastúpenie do výkonu trestu (čl. 26-27), dodanie do VT (čl.28), zápisnica o dodaní do VT (čl.29-30), trestný rozkaz OS Zvolen,

OT 105/2020 (čl. 32-33), správy o povesti (čl. 37-40), priestupky (čl.41-44), RT (čl. 45-46, 112), výpisy hovorov (čl. 86-106), podstatný obsah spisu OT 105/2020 a to najmä trestný rozkaz OT 105/2020, výzva na nastúpenie do VT (z čl. 96), nariadenie VT (čl. 98), príkaz na dodanie do VT (čl. 104), správa o nastúpení trestu (čl. 107).

Podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Toto ustanovenie chráni záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Objektívnu stránku tohto trestného činu naplní páchatel', ak mu je nariadený nástup na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu je právoplatne uložený a tento bez vážneho dôvodu nenastúpi v lehote stanovenej súdom.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v skutkovej vete rozsudku a konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Z vykonaného dokazovania a to z výsluchu obžalovaného, svedkov a listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný spáchanie skutku popiera. Skutočnosť, že nenastúpil do výkonu trestu v lehote stanovenej súdom odôvodnil obžalovaný vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní tak, že v tom čase jeho životná situácia nebola taká, že by mohol do výkonu trestu nastúpiť. Musel dorobiť zákazku a to aj z dôvodu, aby mala družka z čoho žiť, pričom poukázal aj na nepriaznivý zdravotný stav maloletého syna. Nebral to na takú váhu, nemyslel si, že by to mohlo až tak vadiť. Ďalej z výsluchu obžalovaného ako aj svedkyne W. S., družky obvineného vyplynulo, že obžalovaný až následne potom ako sa dozvedel, že je v pátraní, kontaktoval príslušníka PZ C. Ž., s tým, že do výkonu trestu nastúpi až po súdom stanovenej lehote. Samotnú skutočnosť, že obžalovaný ho kontaktoval, svedok C. Ž. na hlavnom pojednávaní poprel. Rovnako poprel aj to, že by bol kontaktovaný v tejto veci prostredníctvom W. Š., resp. prostredníctvom iných osôb. V tejto súvislosti je však potrebné predovšetkým uviesť, že aj v prípade, že by sa dokazovaním potvrdilo, že svedka Ž. obžalovaný kontaktoval, je zrejmé, že obžalovaný tak konal až po uplynutí lehoty, ktorá mu súdom bola určená na nástup do výkonu trestu a keď už bol vydaný príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu. Do dňa, ktorý mu bol určený súdom na nástup do výkonu trestu neurobil však žiadne zákonné opatrenia na prípadný odklad výkonu trestu. V tejto súvislosti súdu nie je zrejmé, prečo sa obžalovaný so žiadosťou o odklad výkonu trestu neobrátil na súd, pričom sa v tomto prípade u obžalovaného jedná o šieste trestné konanie, pričom v dvoch prípadoch trest odňatia slobody už obžalovaný aj vykonal. Zároveň vo výzve na nastúpenie do výkonu trestu bol obžalovaný upozornený na to, že v stanovenej lehote do výkonu trestu nenastúpi, hrozí mu trestný postih pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Z uvedeného súdu vyplýva, že obžalovaný ľahkovážne a nezodpovedne pristupoval k súdnej výzve na nastúpenie do výkonu trestu. Napriek neľahkej životnej situácii, ktorá vyplýva predovšetkým z nepriaznivého zdravotného stavu maloletého syna obžalovaného, je však u obžalovaného potrebné poukázať aj na to, že z jeho jednotlivých výpovedí je zrejme aj určitá tendenčnosť v jeho vyjadreniach. Vo svojej prvotnej výpovedi zo dňa 07.12.2020, keď bol zadržaný a následne dodaný do výkonu trestu odňatia slobody obžalovaný uvádzal, že do výkonu trestu odňatia slobody nenastúpil z dôvodu, že si chcel ešte zarobiť nejaké peniaze, mal nejaké pracovné zákazky a chcel si ešte nechať vytetovať tetovanie ako spomienku na sestru, ktorá zomrela. Zo zápisnice o podaní vysvetlenia je tiež zrejme, že táto výpoveď obžalovaného bola spísaná na Obvodnom oddelení Policajného zboru Zvolen za prítomnosti práv. C. Ž., pričom obžalovaný ohľadom skutočnosti, že práve tohto príslušníka PZ kontaktoval ohľadom nenastúpenia do výkonu trestu vo svojej výpovedi nič neuvádza. Následne až v podanej sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 25.02.2021 a vo svojom výsluchu v prípravnom konaní dňa 24.03.2021 obžalovaný uviedol, že telefonoval práv. Ž., pričom to bolo najskôr dňa 02.12.2020 alebo 03.12.2020. Na práv. Ž. získal kontakt prostredníctvom kamarátky, ktorej telefonoval p. Ž., ktorý ho dodal do výkonu trestu. Následne až na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2021 obžalovaný uviedol, že práv. Ž. mala kontaktovať jeho kamarátku W. U., ktorá mu sľúbila, že skúsi vybaviť odklad výkonu trestu u p. Ž., keďže sa s ním poznala. On to bral ako vybavené. Z vyššie uvedeného teda nie je zrejme, prečo skutočnosť ohľadom kontaktovania práv. Ž. neuviedol obžalovaný už vo svojej prvotnej výpovedi, tiež z jeho výpovedí následne vyplýva, že práv. Ž. mala kontaktovať matka obžalovaného, z inej výpovede zase vyplynulo, že to mala byť W. Š.. Hoci obhajoba v tejto súvislosti

poukazovala na to, že v prípade obžalovaného sa nejednalo o úmyselné konanie, ktoré je obligatórnym znakom skutkovej podstaty trestného činu a tiež na prípadné použitie ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zákona o materiálnom korektíve, už z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že obžalovaný konal minimálne v nepriamom úmysle. Mal preukázateľne vedomosť o tom, že výkon trestu má nastúpiť do 30.11.2020, čo obžalovaný ani nepoprel, bez vážneho dôvodu však výkon trestu nenastúpil ani neurobil žiadne zákonné opatrenia na prípadný odklad výkonu trestu.

L'ahkovážny postoj obžalovaného nielen k výzve na nastúpenie do výkonu trestu, ale aj vo vzťahu k iným súdnym rozhodnutiam možno vyvodíť aj z odpisu registra trestov a z obsahu spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/105/2020, keď z týchto vyplýva, že obžalovaný aj v minulosti nerešpektoval súdne rozhodnutia. V konaní sp. zn. OT/47/2020 bol odsúdený pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby v trvaní 14 mesiacov a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov. Obžalovaný hoci mal možnosť súdu preukázať svoju nápravu v rámci určenej skúšobnej doby, opätovne sa dopustil trestného činu rovnakého charakteru, t.j. marenia výkonu úradného rozhodnutia, za čo bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen v konaní sp. zn. OT/105/2020 na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti. Aj napriek tomu, že už bol obžalovaný dvakrát odsúdený pre totožný trestný čin, t.j. trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia sa obžalovaný v tomto aktuálnom súdnom konaní, t.j. 2T/51/2021 opätovne dopustil trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Jeho prístup k rešpektovaniu súdnych rozhodnutí je zrejмый teda jednak z týchto vyššie uvedených skutočností a jednak zo samotnej výpovede obžalovaného, keď tento aj v rámci svojej výpovede uvádzal, že to nebral tak vážne, nemyslel si, že by nenastúpenie do výkonu trestu mohlo tak vadiť.

Čo sa týka osoby obžalovaného, má 20 záznamov a to najmä pre priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. V odpise registra trestov má päť záznamov. V jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Taktiež prihliadal na zásadu podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že v neprospech obžalovaného je priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a to, že už bol pre trestný čin odsúdený. Poľahčujúce okolnosti v prípade obžalovaného súd nevzhladol žiadne. Za prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností, keď dolná hranica trestu odňatia slobody sa u obžalovaného zvýšila na 8 mesiacov, súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, t.j. pri spodnej hranici trestnej sadzby a to s prihliadnutím na rodinné pomery obžalovaného a zdravotný stav jeho maloletého syna. Zároveň však s prihliadnutím na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci život, keď tento sa už pred spáchaním trestného činu dopustil viacerých priestupkov ako aj trestných činov súd mal za to, že trest odňatia slobody v nižšej výmere nebude mať na neho prevýchovný účinok.

Obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch v ústave na výkon trestu za spáchanie úmyselného trestného činu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.